

عنوان مقاله:

دیدگاه محمد شحرور درباره اقتضائات سنت رسولی و سنت نبوی و نقد آن برپایه دیدگاه های جوادی آملی

محل انتشار:

پژوهش نامه نقد آراء تفسیری، دوره 2، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

محمد صدیقی اسکی - دانش آموخته کارشناسی ارشد مبانی نظری اسلام، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

مرضیه محمص - استادیار دانشکده الهیات و ادیان، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

مریم خوشدل روحانی - استادیار دانشکده الهیات و ادیان، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

بررسی و نقد دیدگاه های نواندیشان معاصر در تفسیر آیات قرآن دستاورد های شایان توجهی دارد. در مطالعه حاضر، با روش توصیفی تحلیلی به این مسئله پرداخته می شود که دیدگاه های شحرور درباره اقتضائات سنت نبوی و رسولی در تفسیر آیات قرآنی چیست و چه ناهم سویی هایی با بینش های کلامی عبدالله جوادی آملی، به مثابه یک متکلم و مفسر شیعه معاصر، دارد. محمد شحرور، هم چون یکی از فعالان گفتمان قرآن بسندگی معاصر، در کتاب السنه الرسوله والسنه النبویه: رویه جدید، آیات قرآن را به دو مجموعه آیات رسالت و آیات نبوت تقسیم می کند و بر این باور است که تبعیت از پیامبر (ص) تنها اختصاص به موضوعاتی دارد که در آیات رسالت گنجانده شده اند و این آیات عموماً دربردارنده مواعظ، وصایا و حدود است. براین اساس آیاتی که دربردارنده خطابی به پیامبر (ص) با گزاره «یا ایها النبی» است بر آن دلالت دارد که این فرمان مختص معاصران پیامبر بوده است و به نسل های پس از وی تسری نمی یابد. این در حالی است که جوادی آملی، هم چون یک مفسر و متکلم معاصر شیعی، بر جایگاه نبی در اخبار بی واسطه از خدا تاکید می کند و سامان دهی حیات معنوی و اجتماعی مردم بر اساس چنین اخبارهایی را ضروری می شمارد. نیز، با تاکید بر برخورداری پیامبر (ص) از کمال معرفت یقینی و مصونیت از گناه و خطا در عرصه اعمال شخصی و اجتماعی تبعیت مطلق از او را ضروری می داند.

کلمات کلیدی:

محمد شحرور، جوادی آملی، سنت نبوی، سنت رسولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1634381>

